

Wiskundeleraren op de bres voor wetenschap

'We hebben te weinig tijd voor verdieping'

Wiskundeleraar Swier Garst heeft veel over voor zijn vak. Zo kwam hij onlangs bij Paul de Leeuw de Stelling van Pythagoras uitleggen. Hij staat, na 34 jaar, nog steeds met veel plezier voor de klas op een scholengemeenschap in Middelharnis, en doet daarnaast onderzoek aan de TU Delft, waar hij elke week op zijn motor naartoe rijdt. Om zijn bovenkamer fris te houden, leerlingen te enthousiasmeren voor zijn vak én voor de wetenschap.

Onlangs is de eerste leraar wiskunde gepromoveerd met hulp van het NWO-programma Leraar in Onderzoek (LIO). Hiermee stelt NWO wiskundeleraren in de gelegenheid om een aantal maanden op een universiteit onderzoek te doen. Doel is eerstegraads leraren enthousiast te maken voor wetenschap, zodat dit ook over kunnen brengen op hun leerlingen. En dat is hard nodig, want het vak wiskunde irkt niet veel studenten. Een eeuvel waar veel belangstelling aan lijden. Swier Garst (54) is ook zo'n LIO-leraar, al is hij nog niet gepromoveerd. Daarnaast is hij penningmeester van de Nederlandse Vereniging van Wiskundeleraren en lid van de commissie Toekomst Wiskundeonderwijs, ctWOO, die in 2012 vernieuwing in het wiskundeonderwijs moet realiseren. De commissie is in het leven geroepen door voormalig OCW-minister Van der Hoeven. Garst was drie jaar lang – inclusief verlenging – Leraar in Onderzoek en deed onderzoek aan de TU Delft naar dynamisch gedrag van vrouw-draaiatbeeldingen. Hij vind dit zo leuk en inspirerend, dat hij nog steeds wekelijks in zijn kamer aan de TU Delft te vinden is.

Hoe doet u dat?

'Ik werk nu één avond in de week als wiskundeleraar aan de hogeschool in Rotterdam. Die instelling betaalt mijn scholengemeenschap in Middelharnis een vergoeding waarmee zij een wiskundeleraar kunnen inhuren op de dag waarop ik

tekst: Caroline van Overbeke
foto's: Harry Meijer

Deel 2 uit de serie
'Close-up' waarin
we de mens
achter de weten-
schap belichten.

op de TU Delft ben. Van de TU Delft mocht ik de kamer en de faciliteiten blijven gebruiken. Mijn hoogleraar is niet emeritaat maar komt nog elke week even net mij praten. Hartstikke mooi toch.' *Wat beweeg u om op een kamerijf op een universiteit, ver weg van Middelharnis, wiskundearstukken uit te denken op uw vrije dag?*

'Onderzoek en onderwijs vind ik een mooie combinatie. Die ene dag op de TU is een intellectuele uitdaging voor mij: om dan te kunnen puzzelen aan wiskunde. Ik vind het een prachtig mooi vak! Het houdt mij enthousiaast en genotvuld. Als je alleen maar legeert, loop je de kans op verzuring. Je moet proberen wiskunde mooi te houden en de schoonheid ervan over te brengen op een ander. Je leert ook dat onderzoek wel vordert, maar in kleine stappen gaat, en dat je daar hard voor moet werken. Dat is precies zo voor leerlingen. Je snapt beter hoe zelfs zich voelen. Daar alstand tussen jou en de leerlingen wordt kleiner. Laatst zei een leerling tegen mij: "Ik heb getwijfeld of ik naar de TU Delft zou gaan. Maar als jij daar nou zit, dan kan ik er ook wel heen." Daar moet ik erg om lachen.'

Ik vind sowieso dat leraren meer kans moeten □

'Eisen stellen aan abstractie doet nu eenmaal pijn,
dat moet ook, als je onder die pijngrens komt, ben
je als leraar niet goed bezig'

SWIER GARST

Swier Garst (1953) is geboren in Delft. Hij studeerde wiskunde aan de Universiteit van Leiden. Op de scholengemeenschap Goeree en Overflakkee in Middelharnis werkt hij sinds 34 jaar als eerstegraads wiskundeleraar. Op dezelfde school haalde hij zijn middelbare schooldiploma. Garst doet sinds 2002 onderzoek aan de TU Delft. Daarnaast is hij penningmeester van de Nederlandse Vereniging van Wiskundeonderwijs en lid van ctWOO, de commissie die de vernieuwing van het wiskundeonderwijs in 2012 voorbereidt.

'Economie is blijkbaar sexier dan wiskunde: lekker met een pak en een koffertje op pad'

krijgen om hun vakken bij te spijkeren met cursussen en nascholing, ook aan universiteiten, en dat ze hiervoor ook behoorlijk zouden moeten worden. Dat is het nu niet het geval, en straks ook niet met die 1,1 miljard extra van minister Plasterk. Het gaat er bij die extra beloning dan niet om je vakinhoudelijk goed bent en je eerstegraads bewoogdheid hebt gehaald, maar of je populair bent bij leerlingen en vaak op schoolreisjes meegaat. Een gemiste kans.'

Hoe erbarmelijk is het gesteld met ons onderwijs?
'Het was niet best, maar heel langzaam stapte voor stapje, gaan we de goede kant op. Leeraren zijn het zat, en ouders ook, die willen dat er weer echt geleerd wordt. Abstractie is uit veel vakken geschrapt, ook uit mijn vak. Eisen stellen aan abstractie doet nu eenmaal pijn, en dat moet ook. Als je onder die pijngrens komt, ben je als leraar niet goed bezig.'

Gelukkig gefeliciteerd ikzelf op een reclamecrante school. Wij denken eerst zelf na voordat we een onderwijsvernieuwing invoeren. Zo hebben we een Studiehuis niet of minimaal ingevoerd, omdat we zelf voor die klas wilden blijven staan. Wij vinden lesgeven belangrijk, geen schijngrappen zoals "contacturen". Leerlingen willen ook niet "opgehoekt" worden maar echte contact met hun leraar. Zelf dingen uitzoeken of opzoeken op internet, werkt gewoon niet. Je moet het kunnen uitleggen. nog niet bekend was.'

Er zijn nu nog te weinig leuren voor wiskunde, vind ik. De onderwijsinspectie heeft ook een rare rol: zij komen kijken of we wel aan moderne dingen meedoen, die nooit onderzocht of bewezen zijn. Zij gingen al om de hoorschappen terwijl het product

niet bekend was.'

LERAAR IN ONDERZOEK

Wat zijn de hindernissen?

Er is nu te weinig tijd – echte leuren bedoel ik – voor verdieping. Het graat om het belang van concentratie van leerlingen. Zij moeten kunnen ervaren hoe zinvol het is de discipline in te gaan, en iets tot de bodem uit te zoeken. Je moet dus minder onderwerpen willen behandelen, maar die wel beter onderzoeken. Daar leert je van. Universiteiten hebben er belang bij dat leerlingen geleerd hebben zaken flink uit te diepen, dat moeten ze daar immers ook. Het Studiehuis staat voor: "we gaan diep op de stof in, maar je moet het wel zelf doen". Dat is met elkaar in tegenspraak.

Op de tweede plaats vind ik het vreemd dat we

naar onderwijs kijken alsof Kennisoverdracht is veel alleen een uitgave is. Kennisoverdracht is veel

U pleit dus voor meer theorie en minder praktijk in het onderwijs.

'Ja, ook bij val. Grammatica is daar ook ondergeschikt geworden, zonde en jammer. Want pas als je het inzicht hebt verworven en snap hoe het taalsysteem in elkaar zit, kun je goed leren schrijven en spreken. Nu ligt het accent te veel op toepassen.' *Wat is wiskunde niet populair?*

'Nieuwe vakken als informatica trekken mensen weg. Economie is blijkbaar sexier dan wiskunde: lekker niet een pak en een koffertje op pad. Bovendien was hard werken, en dat moet je voor dit vak, lange tijd vies. Het is langzaam aan het keren. Daar wordt vanuit het vak ook moeite voor gedaan: zo zijn er prachtige Zebra-boekjes gemaakt, geschreven door leraren en wetenschappers. Die worden goed verkocht. Aandacht voor het vak in een populaire tv-serie – met daarin een leuke kindelaar – zou ook niet verkeerd zijn. Vaak zie je dan vanzelf de toestroom studenten toenemen, ha ha.'

Wat is wiskunde zo belangrijk?

'Die vraag stellen leerlingen ook. Enerzijds is het voor veel jonge mensen van belang een stevige basis voor vervolgstudie te leggen. Maar ook voor de groep leerlingen die niet in de richting van een exacte studie verdergaan, is het nodig om een stevige basis te leggen voor logisch redeneren, manipuleren met formules en statistiek. Ga bij jezelf maar na wat je kennis is van bijvoorbeeld frans, geschiedenis of scheikunde. Die heb je in het voorgezelde onderwijs opgedaan. In die rij hoort eigenlijk ook wiskunde thuis. Een ander voorbeeld. We praatten begin dit jaar met zijn allen over een film (*Filma, CxO*) die we nota bene nog nooit gezien hadden. We zouden eens logisch moeten denken, collectief en structureel. Dus: eerst de film bekijken, dan de nieuwe kennis ten opzichte van de bestaande kennis toetsen – en dat dus ook voor zorg dat die bestaande kennis er is – en dan pas een conclusie trekken. Zo denken, leef je in de wiskunde.'

■

